

“TIỀN BỘ KỸ THUẬT ?” những chuyện vui về

Đào Tú Nam

Đôi khi rảnh rỗi, nhớ lại những chuyện này tôi cứ cười một mình và viết lại ở đây, để các bạn cũng cười chơi. Các bạn đọc thì cứ ngỡ là phía những đó là những chuyện chính tôi đã gặp và thật 100%.

Trong trại học tập vì tôi trước làm ở nhà máy nước, nên được giao cho dựng 1 cái chateau d'eau để phân phối nước cho các trại. Vật liệu là 4 cây bằng nhôm của cầu M₄T₆ làm cột, cọc sắt làm cây chằng chéo; dụng cụ là một cái đục, một cái búa. Dĩ nhiên là không có máy móc gì hết. Bác, Đảng đã dạy "Lao động là vinh quang" thì cứ đem xương máu mình, sức mình ra mà làm cho hết xỉ quách, máy móc làm gì cho sinh tật lười biếng ra. Thế là tôi và một đứa bạn nữa thi nhau đục đẽo. Chúng tôi phải đục 32 cái lỗ qua nhôm dày 2 phân để làm lỗ bắt bư loong cho các cây chằng chéo của 4 cây cột. Rong rã gần 2 tháng trời mới xong 32 cái lỗ cộng với của cắt cọc sắt, đào hồ làm móng cột. Công việc này nếu dùng máy chỉ mất độ 1 hay 2 ngày. Sau đó, chúng tôi phải huy động khoảng 30 người để dựng cột và đưa thùng nước lên cao 3.5m. Người đứng dưới, kẻ đứng trên dây và kéo, rớt cuộc cũng xong. May mắn thùng không rớt, nên không có chuyện gì. Nếu có ai bị thương hoặc chết, đương nhiên là tôi bị nhốt và sẽ bị khép tội "âm mưu phá hoại công trình của Cách Mạng". Khi tôi được thả ra khỏi trại học tập, tên chỉ huy đã nói với tôi:

"Đảng xét thấy anh lao động tốt, đã làm được một công tác vĩ đại (chỉ cái tháp nước) nên xét cho anh về sớm"

Tôi nghe mà chút xíu nữa phì cười và chửi thầm: "Tiên sử tui bay, cái đồ quẹt này mà cũng cho là vĩ đại thì không biết cái Đảng của tui bay đưa dân, đưa nước đi về đâu."

Thoát khỏi trại học tập về Saigon, tôi cũng ráng chen chân vào một công ty xây cất cho nhà nước để khỏi bị đưa đi vùng kinh tế mới. Nhiệm vụ của chúng tôi là thiết lập dự án xây cất nhà cửa,

cô xưởng, bên tàu, đường xá...

Tôi nhớ có một lần, một tên kỹ sư Cộng Sản, lặn lội từ Đông Hà vào Sài Gòn để nhờ chúng tôi thiết lập dự án 1 khách sạn quốc tế 500 phòng. Thế là chúng tôi hí hục vẽ theo đúng tiêu chuẩn quốc tế. Khách sạn có 6 tầng lầu, mỗi phòng có một cầu tiêu, phòng tắm, ngon lành đang hoành tráng. Lúc thuyết trình cho tên kia coi, hắn nhăn mặt: "Các anh vẽ như thế này không được. Cầu tiêu đâu có để trên đầu. Để quốc nó suy đồi là vì nó để cầu tiêu trên đầu, hơn nữa nó lăm như thế không tiết kiệm được phân. Đối với xã hội ta, một xã hội tiên bộ thì không thể bắt chước chúng được."

Thế là chúng tôi hí hục vẽ lại. Cầu tiêu, nhà tắm tại các phòng bị bỏ đi và tập trung dưới đất cách xa khoảng 100m, để các đồng chí dễ lấy phân đi bón ruộng. Thế là chúng tôi lại có một màn cuối bờ, cuối nghiêng nhựa và cử tưởng tượng, một tên quan thầy Liên xô nào đó, mai đây vô phúc đến ở tại lầu 6 của cái khách sạn này, nếu nó mắc đi cầu chắc phải chạy với tốc độ 100 miles/giờ để đến cầu tiêu cho kịp, khởi vãi trong quần.

Tôi nhớ có lần thiết lập dự án "cô xưởng tại Hóc Môn" mới khô. Làm đi lăm lại tới cả chục lần, thay đổi dự án như chong chóng mặc dù đã được phê chuẩn. Các bạn nhớ lại một dự án từ khi phác họa trên giấy, tính toán, chiết tính vật liệu, để trình, chuẩn phê phải qua bao ngày tháng, mới đem ra thi hành được, mà khi thi hành phải theo đúng họa đồ. Ấy vậy mà các đồng chí nhà ta coi như trò chơi, muốn đổi là đổi, muốn đập là đập. Có cái hàng rào chung quanh cô xưởng đổi đi đổi lại khoảng 10 lần chỉ vì các đồng chí sau khi dạo xem một vòng đồ thành hoa lệ thấy nhiều hàng rào xây đẹp quá, cũng muốn như vậy, bèn ra lệnh thay đổi dự án tức tốc. Lăm mấy tên Công Chánh và Kiến Trúc phở cá râu để đẹp lòng cấp "trên", không thì đi học tập cả đám, hoặc bị mất việc. Một hôm được lệnh ra Huế để thuyết trình về dự án nhà máy đồng lạnh sông Hương. Các đồng chí tụ họp rất đông đủ cả các Ty, Sở liên hệ để nghe thuyết trình và phê bình luôn. Cái tiêu lăm là các phân kỹ thuật quan trọng như xây cát, chuyên vận tôm từ lúc đầu nhập nhà máy cho đến khi xuất cảng thì các đồng chí thông qua rất nhanh (có biết khi gì đâu mà bàn với luận), nhưng khi đến phân cầu tiêu, cầu tiêu, vệ sinh nam nữ thì các đồng chí bàn cãi rất ử lã sôi nổi, chiếm cả hơn 2/3 thời giờ. Một ông thì bàn phải dành cho đàn bà nhiều nước hơn vì đàn bà cần xài nhiều nước hơn (sic). Ông kia lại phản đối. Thế là cãi nhau ầm ỹ, để rồi cuối cùng cũng xong. Nếu có ai ngồi thảo phác

trình buổi họp sẽ thấy phần chủ yếu là câu tiêu với lại câu tiêu
phong về sinh nhà máy! Về sau anh TCG (kỹ sư cùng khóa với tôi)
làm Quản đốc xây cất công trường này , xây xong rồi bỏ vì không
kiếm đâu ra máy lạnh để trang bị ! Không hiểu đến bây giờ ra sao?

Về phần báo cáo lão thì các đồng chí nhà ta vào cơ bác thầy
của các tay báo cáo thời Cộng hòa cũ . Công ty chúng tôi được
Cục Đường Biển giao cho công tác biển 20 cái Connex thanh phòng
uớp lạnh hoa quả tôm cá. (Connex là loại thùng sắt có 2/2 m
lục trước Mỹ dùng để đựng thuốc men để ngoài trời) Chưa xong được
một cái thì đến ngày Sinh Nhật của Già Hồ : thế là chúng tôi bị
hỏi thúc làm ngay làm đêm để kịp làm lễ Khánh thành cho đúng
ngày kỷ niệm. Có thanh cũng chả làm kịp vì máy lạnh ở đâu mà đào
cho ra ngay , chỉ có một cái máy chạy eo ẹp phải lắp vội lắp vụng
và cho chạy thử . Ngày Khánh Thành được tổ chức vô cùng trọng thể
mọi đồng đũ đại diện của mọi cơ quan ở Đô thành , có đũ bộ máy
thâu hình để đưa lên Truyền Hình ngay . Diên văn đọc rất kêu ,
nghe đôn dả như bập nõ : đại để là nhờ ơn Bác và Đảng nên Cục
Đường Biển đã hoàn thành công tác vượt mức kế hoạch ! (sic). Hai
mười cái Connex được bày ra và dĩ nhiên là quan khách được hưởng
dẫn đi thăm coi cái phòng lạnh duy nhất mới hoàn thành hôm trước
mà thôi . Còn 19 cái kia được khóa chặt , phòng lò có ai tò mò
muôn coi cũng chẳng được vì thùng rộng có gì đâu mà xem ! Hôm
sau bà con cơ bác ở Đô Thành được đọc trên báo chí và xem trên
T.V. rằng : Cục Đường Biển đã lập thành tích vượt mức kế hoạch
hoàn thành 20 cái phòng đông lạnh để dâng mừng Sinh Nhật Bác !

Có biết đâu dưới Âm Ty Địa Ngục , Bác đang rửa thơm lư
con trời đánh thành vật đang đưa nước nhà đến chỗ lụn bại ! Ai
bảo Bác và cái Đảng quý quai do Bác đào tạo ra các đứa con bịp
bợm ấy.

Đại khái trong các cơ quan , không riêng gì cơ quan chuyên
môn cũng đều có những chuyên hai hước cười ra nước mắt , khó tin
nhưng có thật như các chuyện tôi vừa kể hầu các bạn. Các bạn
đọc để cười chời , đồng thời cũng để xót xa cho thế hệ hiện tại
đang sống dưới gông cùm Cộng Sản , chỉ đi thụt lui chu không thể
tiến được ! Nếu ai còn mỗ tương về phục vụ với Bác và Đảng thì hãy
ràng thi cho xong cái bằng P.E. về Cầu...Tiểu hầu dù tư cách để
thảo luận với các đồng chí vì các ngài đó bây giờ chỉ thích các
tiện nghi vật chất cho sướng cái thân chủ chả lo gì về kỹ thuật
hết.

Los Angeles Tháng Tư 1979